

УКРАЇНА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ПЕРЕТІЦЬКИЙ НАВЧАЛЬНО ВИХОВНИЙ КОМПЛЕКС

«ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІІ СТУПЕНІВ – ДИТЯЧИЙ САДОК»

СОКАЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

✉ 80023, с.Перетоки, ☎ (+380) 97 747 3557, e-mail: shkola.peretoky@gmail.com код ЄДРПОУ 23946857.

Регіональна історико-краєзнавча акція пам'яті: «Славетні сини Сокальщини!
Герої не вмирають!»

Степанюк Борис Богданович

Автор: Деробага Ірина

Керівник: вчитель історії Волошин Андрій Григорович

Місце роботи: Перетіцький НВК «ЗШ І-ІІІ ступенів – дитячий садок»

2023

Вступ

В Україні, де історія тісно переплетена з боротьбою за свободу, неодноразово висвітлювалися подвиги загиблих героїв. Ці люди, мужньо стоячи на захисті Батьківщини, поклали своє життя на вівтар великої ідеї – ідеї вільної та незалежної держави.

Чи то під час війни за незалежність, чи в епоху визвольних рухів, кожен із загиблих героїв з усіх куточків нашої країни, зокрема й зі Сокальщини, залишив невимовний слід у серцях українців. Їхня жертва стала крилатим символом справжнього патріотизму та героїзму.

Спогади про цих великих людей несуть у собі не лише біль втрати, а й палке бажання дотримуватися цінностей, за які вони воювали. Нехай їхні імена будуть завжди на устах, а їхні діла служитимуть невичерпним джерелом натхнення для наступних поколінь.

Усі наші загиблі герої Сокальщини, яких є вже понад сорок – не лише частина минулого, а й вічний фактор у формуванні сучасної національної свідомості. Ці невмирущі образи героїчної самопожертви пройняли кожен куточок цього земельного куточку. Їхня мужність світить як зірка на темному небі і надихає нас пам'ятати про велич і силу духу, що живе в серці кожного мешканця Сокальщини. Нехай наша пам'ять про них буде як сяйво свічки, яка покликана освітити шлях у майбутнє.

Мене вразив героїзм мешканця сусіднього села Свитазів, і тому я поставила собі за мету відкрити сторінки життєвих подвигів та вшанувати пам'ять як одного з героїв Сокальщини - Степанюка Бориса Богдановича.

Степанюк Борис Богданович

Народився 1 травня в 1981 році в селі Свитазів. Батьки Бориса працювали в ТзОВ "Прибужжя", та виховували Бориса та молодшого сина Сергія. Батьки виховували своїх синів з любов'ю до рідного краю, до рідної Батьківщини та виховували патріотичні почуття до України. Тому Борис Степанюк все життя проживав в рідному селі і навчався в Ільковицькому НВК «ЗШ І-ІІІ ступенів – дитячий садок» одинадцять років.

Після закінчення школи навчався в Сокальському професійному ліцеї, де здобув спеціальність "газоелектрозварник". Борис користувався авторитетом серед одногрупників, мав багато друзів і швидко знаходив порозуміння з ними.

Свою першу трудову діяльність Борис Богданович розпочав по спеціальності у ТзОВ "Прибужжя", пізніше у ТзОВ "Дюна". На початку 2000-х Борис Степанюк працював в СТО, а останні роки працював у ПАТ "Львівгаз".

У 2004 році одружився, виховував двох доньок - Лілю та Яну, які навчалися в Ільковицькому НВК «ЗШ І-ІІІ ступенів – дитячий садок».

Зі спогадів мешканців села Свитазів: «Борис був людиною, яка мала золоті руки і серце».

29 серпня 2022 року Борис Степанюк був призваний на військову службу. В Збройних Силах України був стрільцем-помічником гранатометника аеромобільного батальйону військової частини А2120. Під час служби в Збройних Силах України Степанюк Борис Богданович зарекомендував себе як вірний захисник України та Батьківщини. Цьому підтвердженням є і загибель під час виконання військового завдання.

Загинув 8 листопада 2022 року, у бою поблизу смт. Білогорівка, Луганської області. Матері та донькам загиблого Героя вручили нагороду орден "За мужність III ступеня".

На фасаді школи Ільковицького НВК «ЗШ І-ІІІ ступенів – дитячий садок» встановлено меморіальну дошку пам'яті про Бориса Богдановича Степанюка.

Україна є землею героїв, і кожне покоління приносить свої власні героїчні образи. Загиблі герої Сокальщини, зокрема й Степанюк Борис Богданович – це ті, чиї жертви і вчинки назавжди залишають сліди в історії нації. Вони стають символами справжнього патріотизму, заслуговуючи на нашу повагу та вшанування.

Наші загиблі герої – це вічні покровителі нації, їхня відданість і мужність заповідаються в серцях нащадків. Наш обов'язок - дбати про спадок героїв, продовжувати їхню справу, і ніколи не забувати той великий внесок, який вони зробили для незалежності та величі України.

Зі спогадів брата Степанюка Сергія Богдановича.